

Валерија Живковић, рођена Фаркаш

Рођена 22.4.1960. године у Светозар Милетићу, мултиетничкој средини у Војводини, од оца Ладислава и мајке Марије. Најмлађа од троје деце у породици, одрасла уз старију браћу.

Студирала психологију на Филозофском факултету у Београду. Удала се током студија и 1981. године родила сина Николу, којег је, након рођења, одгајала у студентском дому.

Дипломирала 7. 5. 1986. и стекла звање психолог – мастер, након чега долази у Јагодину.

Свој радни век почиње у ОШ „Јоца Милосављевић“ у Багрдану.

Априла, 1989. године започиње рад у ОШ „Рада Миљковић“, Јагодина, прекинувши породилско боловање, претходно родивши другог сина – Стефана.

Супруга Југослава Живковића, специјалисте опште хирургије, субспецијалисте дигестивне хирургије. Поносна мајка синова Николе и Стефана. Остварена бака унучади – Софије, Петра, Косте и Каје.

Живот и рад Валерије Живковић вођен је континуираним стручним усавршавањем, несебичним радом, жељом и вољом да осавремени и оплемени наставу и школство из свог угла – психолога. Прелазећи оквире стручности деловала је на многим научним пољима и пројектима одобреним од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја.

Велики део свог радног времена посветила Вршњачком насиљу и ненасилном решавању конфликтних ситуација. Утицала је да ОШ „Рада Миљковић“ буде проглашена једном од првих Школа без насиља у Србији.

Активиста и један од аутора Грађанског васпитања. Промовисала ненасилну комуникацију и говорила „жирафећим језиком“.

Озбиљно и студиозно радила на Професионалној оријентацији, и један је од аутора Професионалне оријентације – програма за основне школе.

Поносно дочекала и присуствовала свечаном уручењу Светосавске награде – коју је наша школа добила првенствено њеном заслугом.

Школске 2017/2018. постаје педагошки сарадник, а наредне, 2018/2019. добија звање – педагошки саветник.

Подстицала, неговала и радила на стручном усавршавању запослених. На многобројним семинарима едуковала велики број наставника и стручних сарадника наше, и других школа широм Србије.

Своје стручно усавршавање реализовала и кроз велики број пројеката у земљи и иностранству. Знање и искуство стечено радом и проучавањем интернационалних васпитно - образовних система преносила је на наше школство.

Борила се за свакога, бринула о сваком ученику, наглашавајући важност и вредност дечјих права. Несебично помагала, саветовала, охрабривала, подстицала...са осмехом попут детета – пуним живота!

Веровала у Бога, славила Љубав.

Са великим жаром, креативно и искрено градила мостове међу људима и генерацијама. Велики део свог времена и живота, свој рад, труд... своје срце - пружила и оставила школи на дар!

Драга Вали,

Слика твог ведрога лица, топлих, насмејаних очију и звонког гласа никада неће у нашим срцима избледети.

На ходницима и у свакој учионици наше школе одзвањаће твоји кораци, чуће се у даљини познат глас, а твоје мило лице грајаће нас на сваком углу.

Живећемо са твојим осмехом, испуњени твојом љубављу и вером у толеранцију и поштовање различитости. Борићемо се заједно са тобом и идејом да је живот неприкосновено благо које треба неговати, усавршавати и обогаћивати сваког тренутка.

Нека ти је вечна слава и хвала!

